

EMANUEL U KARAŠEVU NA SCENI ZHR-A

joi, 12 ianuarie 2017

Mladost, energija, talent i upornost, glavne su odlike grupe Emanuel

i razlog rezultata i uspjeha benda koji nam je 17. prosinca bio dragi gost u Karaševu.

Ovdje,

na otvorenoj sceni ZHR-a, po izrazito hladnom vremenu, Emanuel je održao jednosatni koncert moderne duhovne glazbe, ispred mlade, za prilike brojne publike, koja se odazvala iz okruženja sedam karševskih sela.

Ianovi

grupe Emanuel odlučili su pjevati i živjeti duhovnu glazbu i upravo to u punih 15 godina, a 15. obljetnicu djelovanja proslavili su prošlog mjeseca velikim koncertom u Velikoj Gorici, na što im mi danas ovim putem estitamo!

Njihova

misija je prenijeti poruku ljubavi i nade, a s jednakim entuzijazmom i žarom služe u Crkvi kao što nastupaju i na koncertima u dvoranama ili klubovima.

Nakon

koncerta u Karaševu zamolili smo Domagoja Pavina, jednog od članova sastava Emanuel, da nam odgovori na nekoliko pitanja vezana za stvaranje i djelatnost benda.

„Grupa

Emanuel se okupila 2001. godine u našoj župi u Velikoj Gorici, Župa bl. Alojzija Stepinca, kao jedan zbor, jedan glazbeni sastav koji je pratio misna slavlja i događaji vezane za župu. Kasnije se ta naša djelatnost, naše poslanje malo proširilo. Poželimo gostovati i po drugim župama, drugim zajednicama i, eto, tako već 15 godina nastojimo što predanije raditi ovaj „posao“, ali to nije posao, to je naša misija koju smo prihvatili. Gospodin ju nam je stavio pred nas, a mi jednostavno dajemo sve od sebe da budemo u tome što predaniji i što bolji da tu riječ i tu poruku koju nam On šalje, kroz svoju glazbu donesemo.

Uglavnom

sve što radimo, radimo timski, nitko nije određen za jednu stvar isključivo. Ja, recimo, pokušavam bend posložiti u nekakvom aranžmanu glazbenog igranja, cure imaju svoj tim koji stvara pjesme, ako je u pitanju prijevod neke, onda one to prevode, prilagođavaju, brinu o tom. Ako su u pitanju autorske pjesme isto tako.

Teško

je izdvojiti neki moment koji je bio najbolji u našim nastupima, ali uvijek es pamtit i ono što je bilo prvo i ono što je bilo zadnje. Možda najznačajniji iskorak Emanuela u ovaj svijet duhovne glazbe bilo je naše prvo pojavljivanje za Uskrs 2004. godine, ali vrlo rado pamtim i zadnje izlaske, kao što je to bilo prošle godine na Bonofestu u Vukovaru. To je u zadnjem vremenu postao jedan vrlo popularan festival u

Hrvatskoj i tamo nastaju vrlo dobre pjesme, vrlo kvalitetan materijal. Ali, opet, svaki je nastup na svoj na in jedno novo iskustvo, dobro iskustvo koje rado imamo u svom sje anju. esto sviramo i izvan Hrvatske ali uglavnom su to, kao to smo i danas ovdje, posjeti hrvat-skim zajednicama, katoli kim misijama. Emanuel je navikao probijati led, na neki na in. U tome treba biti ustrajan, nuditi nove trendove, nuditi alternativu današnjim nekakvim stvarima koje su stavljene ispred mladog ovjeka, to je izazov. To ako ovjek osjeti kao misiju, nije teško!

Evan eoska

poruka nema ograni enja. Nju možemo dati u klubu, možemo dati na jednom ovakom trgu, možemo dati u svojoj crkvi. Naravno da je lakše pjevati pred nekom punom sportskom dvoranom, gdje publika zna sve pjesme, negoli sino , ovdje u Karaevu, gdje možda ljudi ne znaju još uvijek naše pjesme. Ali nije ni bitno, mi smo tu da damo najbolje što možemo u tom trenutku, i, eto, Bog dalje neka radi, neka u tim ljudima jednostavno zapali žar!

Moram

priznati da smo u zadnje vrijeme manje bili kod ku e, da smo se možda manje pripremali za Boži . Kao što vidite na terenu smo... Ono što je možda posebno bilo u ovoj našoj pripremi za Boži je to što smo uspjeli dobiti jedno novo iskustvo. Puni smo novih iskustava i tek kada se slegnu svi ovi dojmovi, svi ovi gradovi koji smo obišli u zadnje vrijeme, tek tada emo, možda, shvatiti da je sve to imalo smisla, da je sva ova žrtva imala smisla, svi ovi silni kilometri, susreti... Vjerujem da sve to ima jednog smisla, mislim da je to dobra stvar!

Daniel
Lucacela